

İnançta sebatın bedeli

İsim belirtmeyen bir okuyucumuz: “İnançta sebatın bedeli nedir?”

İslâmiyet hak dindir. Hak'ta sebatın bedeli Allah katında tarih boyunca hep çok güzel meyveler olmuş; kullar katında ise hep zulümleri beraberinde getirmiştir. Bediüzzaman Hazretlerinin sadece sarık için söylediği, “Bu sarık bu başla çıkar!” sözü inançta sebat açısından hâlâ yüreğimizde çınlamaktadır.

Hazret-i Nûh Aleyhisselâm'la başlar hakta sebat edenlerin hırpalanma süreci. Kıyâmete kadar da devam edeceği, hakkın izzetinden ve zulmün zilletinden anlaşılıyor. Çünkü imtihan dünyasındayız. Cenâb-ı Allah'ın birçok ayette, “Hâlidîne fihâ ebedâ” (Orada ebedî kalıcıdırlar)¹ diye müjde verdiği cismânî Cennet ise çok yakındır. Cehennem de yakındır.

Hz. Suheyb'in (ra) rivayetiyle, Resûlullah Efendimiz (asm) eski ümmetler döneminden bir vakıa nakleder. Konumuzla örtüştüğü için özetleyerek almak istiyorum.

Bir padişahın yaşlı sihirbazı kendisinin artık yaşlandığını, zekî bir genç bulunduğu takdirde kendisi yerine genci yetiştirebileceğini padişaha arz eder. Padişah ona Abdullah b. Tamir adında bir genç gönderir. Genç sihir öğrenmek üzere sihirbazın yanına gidip gelirken yolda bir Rahibe de uğramaya başlamıştır. Rahip ona gâyet gizli bir şekilde hak dîni tebliğ eder ve öğretir.

Bir süre sonra genç, bir takım kerâmetlere mazhar olur. Allah'ın izniyle körleri iyileştiriyor, alaca hastalığına tutulmuş kimseleri kurtarıyor, halkın diğer hastalıklarını tedâvi ediyor. Padişahın kör bir arkadaşı bunu duydu ve tedâvi olmak için kucaklar dolusu hediyelerle çıktı geldi. Delikanlıya:

“Eğer bana şifâ verirsen, bu hediyelerin hepsi senindir.” dedi. Delikanlı:

“Ben hiç kimseye şifâ veremem. Şifâyı ancak Allah verir. Eğer sen Allah'a îman edersen, Allah'a duâ ederim. O da dilerse sana şifâ verir.” Dedi. Hasta derhal Allah'a îman etti.

Bu defa delikanlı duâ etti ve Allah da kendisine şifâ verdi.

Pâdişah adamın gözlerinin iyileştiğini görünce sordu:

“Gözlerini sana kim iyileştirdi?” Adam:

“Rabb'im!” dedi. Pâdişah kızmıştı.

“Senin benden başka Rabb'in mi var?” diye çıkıştı. Adam:

“Benim Rabb'im de, senin Rabb'in de Allah'tır!” dedi. Pâdişah iyice öfkeleni ve adama işkence yaptırmaya başladı. Bu îmânı kimden öğrendiğini söyletinceye kadar

işkenceye devam etti. Nihâyet delikanlı çağrıldı. Padişah:

“Ey oğlum! Duyduğuma göre sihrin körleri iyileştirecek dereceye ulaşmış, öyle mi?” dedi. Delikanlı:

“Ben hiç kimseye şifâ veremem! Şifâyı ancak Allah verir!” dedi. Padişah onu da tutuklattı. Bu îmanı kimden öğrendiğini söyletinceye kadar işkence ettirdi. Nihâyet Rahip getirildi. Rahibe:

“Dîninden dön!” denildi. Rahip reddetti. Pâdişah bir testere istedi; testereyi Rahibin başı ortasına koydu ve başını ikiye böldü. Her iki parça da bir tarafa düşmüştü. Sonra Padişahın arkadaşı getirildi ve ona da: “Dîninden dön!” denildi. O da bu teklifi reddetti. O’nun da başı testereyle biçildi. Delikanlının gözleri önünde oluyordu bunlar. Sonra delikanlıya dönüldü ve “Dîninden dön!” denildi. Delikanlı da reddetti. Pâdişah delikanlıyı bir gruba teslim etti ve: “Bunu falan dağın tepesine çıkarın. Orada dininden dönerse saliverin. Dönmezse dağdan aşağıya atın.” dedi. Adamlar delikanlıyı dağa götürdüler. Delikanlı: “Allah’ım! Dilersen onlara karşı beni koru!” diye duâ etti. Dağ öyle bir sarsıldı ki, adamlar dağdan aşağıya düştüler. Delikanlı yürüyerek Padişaha geldi.

Padişah şaşırılmıştı:

“Arkadaşların nerede?” diye sordu. Delikanlı:

“Beni Allah korudu.” dedi.

Padişah bu defa delikanlıyı başka bir gruba teslim etti ve:

“Bunu bir gemiye bindirip denizin ortasına götürün. Orada dininden dönerse saliverin. Dönmezse denize atın.” dedi.

Adamlar götürdüler. Denizin ortasına varınca delikanlı:

“Allah’ım! Dilersen beni onların zulmünden koru!” diye duâ etti. Gemi öyle bir alabora oldu ki, hepsi boğuldular. Delikanlı sahile çıktı ve yürüyerek padişaha geldi.

Padişah çıldırmıştı.

“Arkadaşların nerede?” diye haykırdı. Delikanlı:

“Allah onların zulmüne karşı beni korudu.” dedi ve ilâve etti: “Sen benim dediğimi yapmadıkça beni öldüremezsin!” dedi. Padişah:

“Nedir o?” diye sordu. Delikanlı:

“Halkı geniş bir meydanda topla. Beni de hurma dalına as. Sonra ok torbandan bir ok al. Oku yayın tam ortasına yerleştir. Daha sonra: ‘Delikanlının Rabb’i olan Allah’ın adı ile!’ de ve oku at. Beni ancak böyle öldürebilirsin!” dedi.

Padişah bütün bunları yapmakta tereddüt etmedi. Ders olsun diye halkı severek topladı, delikanlıyı bir hurma dalına astı, ok torbasından bir ok aldı, yayın tam ortasına yerleştirdi: “Delikanlının Rabb’i olan Allah’ın adı ile!” dedi ve oku attı.

Ok delikanlının şakağına isâbet etmişti. Delikanlı elini şakağına koydu ve halkın gözleri önünde rûhunu teslim etti.

Bu defa da halk, top yekûn îman etmişti.

“Delikanlının Rabb’ine iman ettik!” sesleri semâya kadar yükselmiş, yükselmişti.2

Dipnotlar:

1- Beyyine Sûresi, 98/8 2- R. Sâlihîn, 30